

වීරක ජාතකය

තවද ස්වසම්බුද්ධ වූ සර්වඥයන් වහන්සේ වෙළුනාරමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි සර්වඥ කෘත්‍යයක් අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්

දේවදත්ත ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ පන්සියයක් හික්ෂුන් වහන්සේ දූගසව් වහන්සේ ගොසින් බණ කියා ඇරගෙන බුදුන් කරා වැඩිසේක. සර්වඥයෝ දූගසව්වන් වහන්සේ දූක තොප ඇම එන වෙලාවට දේවදත්ත ස්ථවිරයෝ කෙසේ උනුදැයි විචාරා සර්වඥ විලාසයෙන් ඉඳ බොහෝ විනාසයට පැමිණියෝයයි වදාළ සේක. එබස් සර්වඥයෝ අසා පළමුත් දේවදත්ත ස්ථවිරයෝ මාගේ ක්‍රියාව කරන්ට වැද බොහෝ විනාසයට පැමිණියෝ වේදැයි වදාරා ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත් වත් දක්වා වදාළ සේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙනෙකුත් රාජ්‍යය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වහන්සේ එක්විලක දියකාව උපන්සේක. නමින් වීරක නම්ව වසන සමයෙහි බරණැස් නුවර සායගසා බෝහොදෙනාද ආහාර නැතිහෙයින් කවුඩුවන්ට තබාදෙන කාවනුයේ බත් නොලබන්ට වන්තාහ. සවිට්ඨක නම් එක් කපුටුවෙක් තමාගේ කවුඩු දේනුව හා සමග බෝධිසත්වයන් වසන්තාවූ විලට ගොස් බෝධිසත්වයන්ට ආධාර දක්වා සිටියේය. බෝධිසත්වයන්ගේ ඇයි සබඳ කුමක් නිසා අවුදැයි විචාරා නුඹ වහන්සේට සේවය කරන්නට ආම් කියන්නා යහපතැයි කියා එතැන්පටන් තුමු ගොදුරුකා කවුඩු ට දෙන්තාහ. ගොදුරුකා කවුඩුත් බඩපුරා ගොදුරුකා තමාගේ කැවිඩි ධේනුවටත් දෙන්තේය. මේ නියායෙන් දවස් හරණා සමයෙහි එක් දවසක් කවුඩු, කියන්නේ මුයින් කළුපැහැය මුයින් දෙපා ඇත්තාහ, මමත් දෙපා ඇත්තෙමි මුත් මැරු ගොදුරු කන්නේ කවුද. මම ගොදුරු මරාකම් සිතා දවසක් දිය කාවාලගට ගොස් කියන්නේ සබඳ තොප මරාළ ගොදුරු කන්නේ කවුද මම ගොදුරු මරාකම් කීහ. එබස් අසා දියකාවා කියන්නේ දියෙහි කිම්ද කණ මසුන් හෙයින් අපට මිසක් තොපට බැරියයි කීවත් ඒ කපුටු ගොසින් මසුන් මරා කම් දියට බැස සෙවෙල් අස්සේ බැඳි පැන්බි මළාහ. ඒකියන කවුඩාගේ කැවිඩිදෙන් කවුඩා නාහෙයින් බෝධිසත්වයන් කරාගොස් කියන්නී මිහිරි කට හඬක් ඇති මොනරුන්ගේ කරට බදු වූ නිල් වූ ශ්‍රීවයක් ඇති සවිට්ඨක නම් කවුඩා දන් කොයිද. වීරක නම් පක්ෂියානන් වහන්සේ කියන්නේ මා කීවා නොඅසා මානය උපදවා ගොදුරුකන්ට දියට බැස සෙවෙල් පයබැඳි මළේයයි කීහ. එබස් කැවිඩි අසා අඩා වැලප පෙරලා බරණැස් නුවරට ගියාහයි වදාරා වීර ජාතකය නිමවා වදාළ සේක. එසමයෙහි මාගේ ක්‍රියාව කෙරෙමි කියා ගිය මළ කවුඩා නම් දේවදත්ත ස්ථවිරය, දියකාව උන්නෙමි ලොච්ඡුරා බුදු වූ මම්ම යයි වදාළ සේක.